

Eläköön! ♪

Jo-kai-nen a-a-mu uus
on mah-dol-li-suus.
O-lit sit-ten kuu-si vuot-ta
tai kuus-kyt-kuus.
A-lus-ta a-loit-taa,
uut-ta op-pi-a.
Sa-nois-ta näis-tä
o-ta kop-pi-a!

E-lä, e-lä, e-lä, e-lä-köön,
e-lä-köön, e-lä-köön!
Et-sin o-maa pol-ku-a,
e-lä-köön!

E-lä, e-lä, e-lä, e-lä-köön,
e-lä-köön, e-lä-köön!
Et-sin o-maa pol-ku-a,
e-lä-köön!

Lai-ta rep-pu sel-kään,
läh-de koh-ti kou-lu-a.
Ih-me-tel-len ets-i
o-maa pol-ku-a.
E-ri vink-ke-leis-tä
tar-kas-te-le tie-to-a.
Niin o-pit pal-jon uut-ta
jän-nit-tä-vää, hie-no-a.

E-lä, e-lä, e-lä, e-lä-köön...

Kai-ki-lä on tai-to-ja e-ri-lai-si-a
ja li-sää voi-da-an op-pi-a.
Se on to-si-a-si-a!

Kai-ki-lä on tai-to-ja e-ri-lai-si-a
ja li-sää voi-da-an op-pi-a.
Se on to-si-a-si-a!

E-lä, e-lä, e-lä, e-lä-köön...
E-lä, e-lä, e-lä, e-lä-köön...
E-lä-köön!

Eläköön!

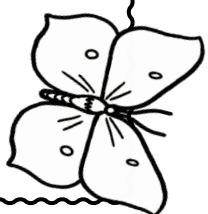

Eskari alkaa

MINÄ JA EDI

MI-NÄ

A-LOI-TAN SYK-SYLLÄ ES-KA-RIN.

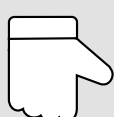
MI-NÄ

E-DI

ESKARILAISEN TAITOJA

O-len har-joi-tel-lut tai-to-a. Vä-ri-ttä peuk-ku.

Py-y-dän pu-heen-vuo-ro-a.

Pe-laan sään-tö-je-n mu-kaan.

Kir-joi-tan o-man ni-me-ni.

O-do-tan vuo-ro-a-ni.

Sy-ön siis-tis-ti.

O-tan kaik-ki mu-kaan.